

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 8Sas/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100300
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Lenka Figulová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:0923100300.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Ing. Lenkou Figulovou, v právnej veci žalobcu: A. B. A., C., nar. XX. XXXX XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E. – F. G., právne zast. JUDr. Tatiana Jánošíková, advokátka, so sídlom Rooseveltova 794/6, 040 01 Košice proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, 812 67 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2023/7670-0002 Km zo dňa 11. mája 2023 takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému n e p r i z n á v a voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Košice (ďalej aj „orgán prvého stupňa“) rozhodnutím č. KE1/OPHNNVŠSD_2/SOC/2023/131298-25 zo dňa 05. apríla 2023 rozhodol, že podľa § 10 ods. 3, § 25 ods. 3 zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom a účinnom znení (ďalej aj „zákon o pomoci v hmotnej núdzi“) a zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom a účinnom znení žalobcovi znižuje dávku v hmotnej núdzi o sumu 74 eur a odníma pomoc v hmotnej núdzi v sume 74 eur mesačne od 01. marca 2023, pričom v odôvodnení uviedol, že žalobcovi bola zaslaná výzva s ponukou na vykonávanie pracovných činností v rozsahu 32 hodín mesačne, s nástupom na vykonávanie pracovných činností od 13. marca 2023 do 31. decembra 2003 (ďalej aj „ponuka na vykonávanie pracovných činností“), pričom vo výzve bol upozornený, že nedoručenie ponuky na úrad v stanovenej lehote bude považované za prejav nesúhlasu zúčastniť sa výkonu činnosti s následkom zníženia dávky o sumu 74 eur. Žalobca dňa 13. februára 2023 danú ponuku odmietol, čím došlo k zmene skutočností rozhodujúcich na nárok na pomoc v hmotnej núdzi. Nakoľko žalobca mal nárok na dávku v hmotnej núdzi v sume 74 eur, ktorá sa znižuje o sumu 74 eur, nárok na pomoc v hmotnej núdzi sa rovná nule, preto sa odníma s účinnosťou od 01. marca 2023.

2. Proti rozhodnutiu orgánu prvého stupňa podal žalobca odvolanie zo dňa 19. apríla 2023, v ktorom uviedol, že odmietnutím ponuky na vykonávanie pracovných činností v rozsahu 32 hodín mesačne prišiel o svoj jediný príjem, preto nie je schopný spolupracovať pri hľadaní práce. Poukázal zároveň na § 16 písm. b) poučenia o právach a povinnostiach uchádzačov o zamestnanie, v zmysle ktorého za vážny dôvod sa považuje zdravotný stav posúdený posudkovým lekárom, ale pre časovú tieseň, priložil k odvolaniu len lekárske nálezy a uviedol, že jeho momentálny zdravotný stav mu nedovoľuje vykonávať pracovnú činnosť v rozsahu 32 hodín mesačne.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2023/7670-0002 Km zo dňa 11. mája 2023 tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie orgánu prvého stupňa potvrdil v celom rozsahu (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“). Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že výzvou zo dňa 07. februára 2023 bola žalobcovi zaslaná Ponuka č. 1/2023 na vykonávanie činností v rozsahu 32 hodín mesačne podľa pokynov organizátora, ktorým je Mestská časť Košice - Dargovských hrdinov na obdobie od 13. marca 2023 do 31. decembra 2023, pričom súčasťou ponuky bolo aj tlačivo Poučenie o povinnosti občana v hmotnej núdzi v súvislosti s aplikáciou zákona o pomoci v hmotnej núdzi, ktorým boli vysvetlené zákonné podmienky nároku na dávku a aj dôsledky neprijatia ponuky, resp. nevykonávania činností vyplývajúce zo zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Žalobcovi bola ponuka doručená dňa 13. februára 2023 a toho istého dňa sa vyjadril, že ponuku odmieta, avšak žiadne iné skutočnosti neuviedol. Pokiaľ ide o námietky žalobcu uvedené v odvolaní, žalovaný poukázal na § 10 ods. 10 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, ktorý upravuje zákonné podmienky vylúčenia fyzickej osoby z vykonávania činností, avšak zároveň uviedol, že žalobca nespĺňa ani jednu tam uvedenú podmienku a poukázal na to, vyjadrenie k ponuke a poučeniu pre občana - časť „C“ žalobca doručil aktivačného centru cez podateľňu orgánu prvého stupňa bez akýkoľvek lekárske správ alebo dokladu o práceneschopnosti. Bod č. 16 písm. b) v Poučení o právach a povinnostiach uchádzačov o zamestnanie, na ktorý žalobca poukázal v odvolaní sa týka práv a povinností občana, ktorý si podal žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie a nesúvisí s vykonávaním činností v zmysle § 10 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi.

II.

Konanie pred správnym súdom

4. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca žalobu zo dňa 02. augusta 2023, doručenú na správny súd toho istého dňa, v ktorej žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj orgánu prvého stupňa a priznať právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Žalobca v žalobe uviedol, že ponuku na vykonávanie aktivačných prác odmietol z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý mu neumožňuje zúčastniť sa aktivačných prác. K odvolaniu zároveň priložil lekárske správy, ktoré preukazujú jeho zdravotný stav, čo uvádza aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí, avšak žalovaný sa nimi vôbec nezaoberal a nevyhodnotil ich. Žalobca ďalej poukázal na § 10 ods. 10 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, ktorý upravuje výnimky pre fyzické osoby, kedy sa tieto nemusia zúčastniť aktivačných prác, pričom podľa § 7 ods. 2 písm. j) zákona o pomoci v hmotnej núdzi je takou výnimkou fyzická osoba, ktorá má nepriaznivý zdravotný stav, za ktorý sa na účely tohto zákona považuje choroba, úraz alebo karanténne opatrenie, pre ktoré je fyzická osoba uznaná ošetrojúcim lekárom za dočasne práceneschopného na viac ako 30 po sebe nasledujúcich dní.

6. Žalobca v ďalšom uviedol, že právo predkladať nové dôkazy v štádiu odvolacieho konania v rámci správneho konania vyplýva z viacerých ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom a účinnom znení (ďalej aj „správny poriadok“) a to § 56, resp. § 59 ods. 1 správneho poriadku. Žalobca zároveň poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/24/2018 zo dňa 26. februára 2019, sp. zn. 4Sž/116/1996 (23/1997 ZSP) a sp. zn. Sžp/1/2010 zo dňa 14. mája 2013 ohľadom povinnosti odvolacieho orgánu úplne zistiť skutkový stav veci. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca bol oprávnený predložiť nové dôkazy - lekárske správy o svojom zdravotnom stave v odvolacom konaní a žalovaný bol povinný sa týmito dôkazmi zaoberať a vyhodnotiť ich v záujme naplnenia zásady materiálnej pravdy a potreby spoľahlivého zistenia skutkového stavu. Žalovaný sa však vôbec nezaoberal a nevyhodnotil lekárske správy doložené žalobcom spolu s odvolaním.

7. Žalobca tiež namietal, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, nakoľko opomenul aplikáciu § 7 ods. 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi.

8. Žalobca nežiadal vo veci nariadiť pojednávanie.

9. K žalobe sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 20. decembra 2023, v ktorom zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v napadnutom rozhodnutí a ďalej uviedol, že ak nepriaznivý zdravotný stav žalobcu neumožňoval vykonávať ponúknuté činnosti v zmysle § 10 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej

núdzi, mohol predložiť potvrdenie ošetrojúceho lekára - špecialistu. Žalovaný pri vydávaní napadnutého rozhodnutia rozhodoval na základe preukázaných skutočností a platnej legislatívy a má za to, že dôvody uvedené v žalobe sú neopodstatnené.

10. Žalovaný nežiadal vo veci nariadiť pojednávanie.

11. V replike zo dňa 23. januára 2024 žalobca poukázal na to, že žalovaný sa vo svojom podaní nevyjadril k žalobným dôvodom a teda ani k podstatnej žalobnej námietke žalobcu, že tento odmietol účasť na aktívnych prácach z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu a žalovaný sa nezaoberal lekárskymi správami predloženými žalobcom spolu s odvolaním. V ostatnom zotrval na tvrdeniach uvedených v žalobe.

III.

Aplikované ustanovenia právnych predpisov

12. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v platnom a účinnom znení (ďalej aj „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP, správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

15. Podľa § 199 ods. 1 písm. a) SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

16. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

17. Podľa § 203 ods. 2 SSP, pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

18. Podľa § 2 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, hmotná núdza je stav, keď príjem členov domácnosti podľa tohto zákona nedosahuje sumy životného minima ustanovené osobitným predpisom³⁾ a členovia domácnosti si nevedia alebo nemôžu prácou, výkonom vlastníckeho práva alebo iného práva k majetku a uplatnením nárokov zabezpečiť príjem alebo zvýšiť príjem.

19. Podľa § 2 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, príjemca na účely tohto zákona je fyzická osoba, ktorej sa poskytuje pomoc v hmotnej núdzi alebo osobitný príspevok.

20. Podľa § 7 ods. 2 písm. j) zákona o pomoci v hmotnej núdzi, možnosť zabezpečiť si príjem alebo zvýšiť si príjem vlastnou prácou sa neskúma, ak ide o fyzickú osobu, ktorá má nepriaznivý zdravotný stav, za ktorý sa na účely tohto zákona považuje choroba, úraz alebo karanténne opatrenie, pre ktoré je fyzická osoba uznaná ošetrojúcim lekárom za dočasne práceneschopného na viac ako 30 po sebe nasledujúcich dní.

21. Podľa § 10 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, ak v odseku 5 nie je ustanovené inak, dávka podľa odseku 2 sa znižuje o sumu uvedenú v odseku 2 písm. a) za každého plnoletého člena domácnosti, ktorý

a) nie je v právnom vzťahu, ktorý zakladá nárok na príjem zo závislej činnosti, alebo nevykonáva dobrovoľnícku činnosť³³⁾ a nezúčastní sa na základe písomnej dohody medzi úradom a obcou, rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou, ktorej zriaďovateľom je obec, v rozsahu 32 hodín mesačne na vykonávaní

1. menších obecných služieb pre obec alebo rozpočtovú organizáciu alebo príspevkovú organizáciu, ktorej zriaďovateľom je obec, alebo

2. prác na predchádzanie mimoriadnej situácie,²⁹⁾ počas vyhlásenej mimoriadnej situácie a pri odstraňovaní následkov mimoriadnej situácie (ďalej len „práce na predchádzanie mimoriadnej situácie“), b) je v právnom vzťahu, ktorý zakladá nárok na príjem zo závislej činnosti, alebo vykonáva dobrovoľnícku činnosť a v príslušnom kalendárnom mesiaci

1. nevykoná činnosť v rozsahu najmenej 32 hodín mesačne, ak rozsah činností v právnom vzťahu, ktorý zakladá nárok na príjem zo závislej činnosti, alebo rozsah dobrovoľníckej činnosti je dohodnutý na najmenej 32 hodín mesačne, alebo

2. sa nezúčastní na základe písomnej dohody medzi úradom a obcou, rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou, ktorej zriaďovateľom je obec, v mesačnom rozsahu určenom ako rozdiel medzi 32 hodinami a rozsahom dohodnutým v právnom vzťahu, ktorý zakladá nárok na príjem zo závislej činnosti, alebo rozsahom dohodnutým v zmluve o dobrovoľníckej činnosti na vykonávaní menších obecných služieb alebo prác na predchádzanie mimoriadnej situácie alebo nevykoná činnosť v rozsahu dohodnutom v právnom vzťahu, ktorý zakladá nárok na príjem zo závislej činnosti, alebo v zmluve o dobrovoľníckej činnosti, ak rozsah činností v tomto právnom vzťahu alebo rozsah dobrovoľníckej činnosti je dohodnutý na menej ako 32 hodín mesačne.

22. Podľa § 10 ods. 10 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, odsek 3 sa nevzťahuje na člena domácnosti, a) ktorý je uvedený v § 7 ods. 2 písm. a), b), d), e) a g) až k), okrem člena domácnosti, u ktorého posudkový lekár pri posúdení zdravotného stavu podľa § 11 ods. 3 nepotvrdí, že jeho nepriaznivý zdravotný stav bude trvať bez prerušenia ďalej,

b) ktorému vznikol nárok na aktívny príspevok alebo na príspevok na vykonávanie absolventskej praxe,

c) ktorým je fyzická osoba uznaná za invalidnú podľa osobitného predpisu,

d) ktorým je rodič alebo fyzická osoba, ktorej bolo dieťa zverené do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ak sa osobne, celodenne a riadne stará o dieťa do troch rokov veku,

e) ktorým je osamelý rodič alebo osamelá fyzická osoba, ktorej bolo dieťa zverené do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ak sa osobne, celodenne a riadne stará o dieťa do šiestich rokov veku,

f) ktorý sa zúčastňuje na rozvoji pracovných zručností,

g) ktorý vykonáva menšie obecné služby alebo práce na predchádzanie mimoriadnej situácie na základe dohody, od ktorej úrad odstúpil podľa odseku 12, alebo

h) ktorému vykonávanie menších obecných služieb alebo prác na predchádzanie mimoriadnej situácie nebolo ponúknuté.

23. Podľa § 22 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 62 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní, ak v odseku 3, § 19 ods. 1 a v § 28 ods. 2 písm. a) nie je ustanovené inak.

IV.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

24. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia orgánu prvého stupňa postupom podľa § 199 v spojení s § 203 ods. 2 SSP, t.j. neformálne nevzhliadol dôvodnosť podanej žaloby a preto ju v súlade s § 190 SSP zamietol.

25. Správny súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 107 ods. 2 SSP) a rozsudok vyhlásil dňa 17. júla 2024 (oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené dňa 10. júla 2024).

26. Správna žaloba žalobcu je špecifickou správnou žalobou v sociálnych veciach, ktorá je upravená v tretej časti SSP. Z koncepcie právnej úpravy správnych žalôb v sociálnych veciach vyplýva, že k

správnym žalobám fyzických osôb v sociálnych veciach pristupujú správne sudy v zásade neformálne. Podľa § 134 ods. 1 SSP je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ďalej nie je ustanovené inak. Výnimky z tohto všeobecného pravidla sú vymedzené v § 134 ods. 2 SSP. Medzi tieto výnimky patrí aj správna žaloba v sociálnych veciach podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP, ak je žalobcom fyzická osoba. Aj v zmysle § 203 ods. 2 SSP pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi. Vychádzajúc z uvedeného potom správny súd preskúmaval napadnuté rozhodnutie žalovanej ako aj postup, ktorý tomuto rozhodnutiu predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, ale komplexne v celom rozsahu.

27. Správny súd v prvom rade konštatuje, že posúdiac žalobnú námietku nesprávneho právneho posúdenia veci dospel k záveru, že táto nie je dôvodná. Žalobca v žalobe namietal a predloženými lekáorskými správami (ktoré boli aj súčasťou jeho odvolania proti rozhodnutiu orgánu prvého stupňa) aj deklaroval, že ponuku na vykonávanie pracovných činností odmietol z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, avšak žalovaný neposúdil jeho prípad v intenciách ustanovenia § 7 ods. 2 písm. j) zákona o pomoci v hmotnej núdzi. V tejto súvislosti správy súd uvádza, že zákon o pomoci v hmotnej núdzi pre aplikáciu ustanovenia § 7 ods. 2 písm. j) predmetného zákona vyžaduje, aby sa jednalo o taký nepriaznivý zdravotný stav, ktorým je choroba, úraz alebo karanténne opatrenie, pre ktoré je fyzická osoba uznaná ošetrovateľom za dočasne práceneschopného na viac ako 30 po sebe nasledujúcich dní. Žiadna z lekáorských správ predložených žalobcom však nepreukazuje, že tento bol uznaný práceneschopným tak, ako to požaduje ustanovenie § 7 ods. 2 písm. j) zákona o hmotnej núdzi, preto nebolo preukázané splnenie podmienok pre postup v zmysle tohto ustanovenia. Ak teda žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 10 zákona o pomoci v hmotnej núdzi žalobca „nesplňa ani jednu zákonnú podmienku vylúčenia fyzickej osoby z vykonávania činnosti“, pričom ustanovenie § 10 ods. 10 písm. a) zákona o pomoci v hmotnej núdzi priamo odkazuje aj na žalobcom namietané ustanovenie § 7 ods. 2 písm. b) zákona o pomoci v hmotnej núdzi, správny súd považuje uvedený právny názor za správny.

28. Správny súd v ďalšom nevzhladol ani dôvodnosť námietky neúplného zistenia skutkového stavu veci. Je pravdou, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný explicitne nepojednáva o lekáorských správach, ktoré žalobca k odvolaniu predložil, avšak nemožno tiež bez iného predpokladať, aj s ohľadom na právny záver, ku ktorému žalovaný dospel, že ich pri vydávaní napadnutého rozhodnutia neposúdil. Správny súd však považuje za potrebné vytknúť žalovanému nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a to práve vo vzťahu k správnej úvahe, ktorú pri vydávaní napadnutého rozhodnutia použil. Z napadnutého rozhodnutia je síce možné ustáliť, prečo žalovaný tak rozhodol (akú a akým spôsobom právnu normu na vec aplikoval), avšak z jeho obsahu nie je zjavné, aké úvahy ho viedli pri vyhodnotení dokazovania vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci.

29. Vo všeobecnosti odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy spĺňa atribúty preskúmateľnosti, pokiaľ poskytuje správnomu súdu dostatok dôvodov a východísk pre vecný prieskum zákonnosti správnu žalobou napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k sporným otázkam v prejednávanej veci. Len takéto odôvodnenie rozhodnutia je spôsobilé splniť svoju funkciu spočívajúcu v presvedčení adresáta tohto rozhodnutia - účastníka administratívneho konania o tom, že v rozhodnutí prijaté závery a postup orgánu verejnej správy, ktorý viedol k vydaniu rozhodnutia sú správne a zákonné. Len atribút preskúmateľnosti z hľadiska vymedzenia dôvodov rozhodnutia dáva priestor na to, aby správny súd pristúpil k vecnému prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Pokiaľ v preskúvanom rozhodnutí absentujú dostatočné dôvody prijatého záveru, nemôže ani správny súd preskúmať, na základe akých úvah, na základe akých skutočností a na základe vnímania akých súvislostí po ich vyhodnotení, dospel orgán verejnej správy ku konkrétnemu záveru. Ak uvedené v obsahu odôvodnenia rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je, nemôže to správny súd nahrádzať alebo akokoľvek dopĺňať prostredníctvom vlastných zistení a vlastných úvah. Pre každé rozhodnutie orgánu verejnej správy platí, že jeho odôvodnenie musí spĺňať požiadavku vymedzenia zákonom stanoveného minima náležitostí odôvodnenia, čo v tomto prípade vyplýva z § 47 ods. 3 správneho poriadku.

30. V súvislosti s nepreskúmateľnosťou odôvodnenia rozhodnutia žalovaného však správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžo/81/2016 zo dňa 23. augusta 2017, z ktorého vyplýva, že „rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.“ Obdobný názor vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 8Sžh/1/2010 zo dňa

10. mája 2010 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 103/2011), podľa ktorého „je neúčelné a ne hospodárne formálne zopakovanie administratívneho konania, ak pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.“ Za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok aj porušenie práv účastníka konania. Posúdenie správneho súdu v súdnom konaní, či takéto procesné pochybenie orgánu verejnej správy je takou vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je individuálne a podmienené konkrétnymi okolnosťami prípadu. Preto v nadväznosti na uvedené správny súd konštatuje, že aj keby došlo v tu súdnej veci k zrušeniu správnu žalobou napadnutého rozhodnutia, resp. aj rozhodnutia orgánu prvého stupňa z dôvodu, že tieto sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, základné skutkové okolnosti vyplývajúce z už zabezpečených dôkazov sú také, že ani formálne perfektné administratívne konanie by žalobcovi neprinieslo vecne iné rozhodnutie v jeho prospech.

31. S poukazom na uvedené úvahy je zrejmé, že námietky, ktoré žalobca uviedol v správnej žalobe, neboli spôsobilé privediť mu úspech v konaní a preto správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

32. O trovách konania rozhodol správny súd v zmysle § 168 SSP, podľa ktorého úspešnému žalovanému prizná správny súd voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a. na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c. účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d. v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e. vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f. nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g. rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h. sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i. nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j. podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body podľa písm. g) až i) sťažovateľ vymedzí tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správnym súdom (§ 440 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické

vzdelanie druhého stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).